

AFSCHRIFT

1

Griffieummer : 000780

Repertoriumnummer : 1065

Vonnisdatum : 05.05.2009

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1464 L.
geboren te
wonende te
Nederlander.

a

op

1465 Z.
geboren te
wonende te
Nederlandse.

a

op

VERDACHT VAN:

Te

als eigenaars,
Vanaf 18 oktober 2006 tot 5 november 2008

op het onroerend goed gelegen te
cu
maart 2006 verleden voor notaris

gekadastréerd

ingevolge akte van 10
met standplaats te

- een open afdak (pannen) op houten palen met een oppervlakte van +/- 3m x 3m en een hoogte van +/- 2,20m en voorzien van een vloerdek in klinkers;
- een tuinhuis/berging in betonplaten met een oppervlakte van +/- 4m x 6m en een kroonlijsthoogte van +/- 1,80m, afgedekt met pannen;
- een toiletruimte in metalen platen met een oppervlakte van +/- 1m x 1m en een hoogte van +/- 2m, afgedekt met plasticen golfplaten;
- een laadbak +/- 2m x 4m en een hoogte van +/- 1,80m; aan de voorzijde van de laadbak is er een terrasje in beton met een oppervlakte van +/- 3m x 4m;
- een draadafsluiting rond het terrein (draad en cementen palen – hoogte +/- 1,50m) met 2 metalen toegangspoorten,

in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar – thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in

toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw – nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde decreet van het Vlaamse Parlement dd. 22 oktober 1996, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 :

Gelet op het eensluidend advies van de Hoge raad voor het Herstelbeleid dd. 17 december 2007.

- het herstel in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de afbraak van de berging/tuinhuis, het open afdak, de toiletruimte, de twee toegangspoorten en van de draadafsluiting en de verwijdering van de laadbak.

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te [] op 02/03/2009,
nr. [] en ambtshalve ingeschreven.

Ontvangen : 55,57 euro. De Bewaarder (get.)

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;

- Mr. advocaat te
beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

vertegenwoordigt de

*** **

1.
Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te
kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol gebied
(gewestplan ggk. bij K.B. van 5 april 1977).

2.
Beklaagden hebben zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning tussen 18
oktober 2006 en 5 november 2008 een aantal constructies in stand gehouden zonder
een stedenbouwkundige vergunning.

Het misdrijf, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding is derhalve bewezen.
Wegens de aard en de ernst van dit misdrijf, wordt aan beklagden een geldboete van
150 euro opgelegd.

3.
De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur van 5 november 2007.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel
Sv.)
ingesteld.

Op 17 december 2007 verleende de Hoge Raad voor het Herstelbeleid een concludend advies en gaf haar akkoord met de aard van de herstellvordering.

Het perceel vertoont ter plaatse een onverzorgd recreatiegebied en de constructies bestaan uit een geheel van materialen die de schoonheidswaarde van het landschap ontseriesen.

De herstellvordering is gegrond; de dwangsom is in verhouding met de aard van het misdrijf.

*** **

Gelet op de artikelen :

Wetboek straffvordering art. 185,190,194,197

Wetboek straffrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statueringde OP TEGENSPRAAK;

Verklaart beklaagden schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Eerste beklagde :

Veroordeelt beklagde voor de feiten tot een geldboete van 150,00 euro te vermeerderen met 45 opdecieimen (x5,5) en alzo gebracht op 825,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecieimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Vervijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 50,69 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Tweede beklagde :

Veroordeelt beklagde voor de feiten tot een geldboete van 150,00 euro te vermeerderen met 45 opdecieimen (x5,5) en alzo gebracht op 825,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecieimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 50,69 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

*** **

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van de berging/tuinhuis, het open afdak, toiletruimte, de twee toegangspoorten en van de draadafsluiting en de verwijdering van de laadbak en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen uitkomstig van de herstelling van de plaats, te vervoeren en te verwijderen.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan – verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen- verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
05 mei 2009, alwaar zetelden:

Mevrouw	, Ondervoorzitter, enige rechter,
De heer	, Substituut Procureur des Konings,
De heer	, Griffier.